

ת"פ (קרית גת) 35876-12-20 - מדינת ישראל נ' בן יוסופוב

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 35876-12-20 מדינת ישראל נ' יוסופוב

ת"פ 55652-12-21 מדינת ישראל נ' יוסופוב

ת"פ 64089-12-20 מדינת ישראל נ' יוסופוב

לפני כבוד השופטת ליאת שמיר הירש

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד

בעניין: המאשימה

נגד

בן יוסופוב ע"י ב"כ עוה"ד

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן מושא תיק זה, עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז 1977, ובעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן בתיק שמספרו ת"פ 55652-12-21, עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז 1977, ובעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן בתיק שמספרו ת"פ 64089-12-20, עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.

2. על פי עובדות כתבי האישום המתוקנים:

בת"פ 64089-12-20 - נטען כי ביום 18.09.2019 בשעה 20:45 או בסמוך לכך, בעיר קרית גת, החזיק הנאשם מתחת לכיסא צמוד לרגליו, שלוש שקיות שקופות של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 13.10 גרם לצריכה עצמית וזאת ללא היתר כדן.

בת"פ 35876-12-20 - נטען כי ביום 17.08.20 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, עלה הנאשם עם סבו והמתלונן, לגג בניין בעיר קרית גת, כדי לטפל בצינורות מים שהפריעו לסבו. בשל דין ודברים תקף הנאשם את המתלונן שלא כדן בכך שתפס בידו השמאלית, צבט אותו ודחף אותו לקיר.

בת"פ 55652-12-21 - נטען שביום 19.02.2021 בשעה 16:40 או בסמוך לכך, בעיר קרית גת, היה

הנאשם מעורב בתאונת דרכים. למקום הוזעקו שוטרים, הנאשם סירב לבקשת השוטר להזדהות והחל לקלל את השוטרים וסירב להגיע עימם לתחנה בטענה כי הוא שומר שבת. הנאשם סירב לשתף פעולה עם השוטרים וסירב להושיט ידיו כשהודיעו לו שהוא עצור.

הסדר הטיעון

1. ביום 6.7.21 הציגו הצדדים הסדר במסגרתו הודה הנאשם במיוחס לו בכתבי האישום המתוקנים ונשלח אל שירות המבחן לקבלת תסקיר. הצדדים סיכמו כי בהינתן תסקיר חיובי תקבל המאשימה את המלצות שירות המבחן, אחרת הצדדים יטענו באופן חופשי.

התסקיר

2. בעניינו של הנאשם הוגשו 6 תסקירים.

מהתסקירים שהוגשו, עולה כי מדובר בנאשם כבן 23, נשוי ואב לילדה המתגורר יחד עם אשתו ובתו במושב שדה דוד. שירות המבחן התרשם מנסיבות חייו המורכבים של הנאשם ומכך שהנאשם נושא עמו קשיים רגשיים משמעותיים המונעים ממנו לשלוט בדחפיו במצבי לחץ ולנקוט בתוקפנות. שירות המבחן ציין כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום האלימות וטיפול רגשי הקשור בשימוש בסמים.

כעולה מהתסקירים נעשה ניסיון לשלב הנאשם בקבוצה טיפולית, אך ללא הצלחה בשל קשייו להשתלב בקבוצה, להגיע למפגשים ולהשתתף בהם. משכך, לא ניתנה המלצות טיפוליות בעניינו של הנאשם.

באשר להמלצה עונשית- התייחס שירות המבחן לעובדה כי מדובר בצעיר בתחילת דרכו, המבקש לשמר על יציבות תעסוקתית. שירות המבחן סבר כי הטלת צו של"צ תהווה עונש חינוכי שיהיה בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע העבירות והמליץ על ענישה הכוללת של"צ בהיקף של 300 שעות.

שירות המבחן לא המליץ לבטל ההרשעה, בנסיבות בהן לא השתלב הנאשם בהליך טיפולי, כיוון שלא מדובר באירוע בודד ולאור העובדה כי הרשעתו לא תהווה פגיעה בהמשך עבודתו.

טענות הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בעבירת הסמים, פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור ובריאותו. בעבירת התקיפה, פגע הנאשם בערכים של הגנה על שלום הציבור, תחושת הביטחון הבסיסית וזכותו של המתלונן לאוטונומיה על גופו. בהפרעה לשוטר, הנאשם פגע בשמירה על הסדר הציבורי, כיבוד אנשי החוק בכך שיוכלו לבצע את עבודתם נאמנה ולהבטיח את מילוי תפקידם.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות בהן הודה והורשע הנאשם ולחומרת המעשים. בתיק הסמים התייחסה לכמות וסוג הסם. בתיק התקיפה, ציינה כי מדובר בתקיפה פתאומית

ועל אף שלא נגרמו חבלות יש לראות בחומרה שאדם הותקף ללא הצדקה בבניין מגוריו באופן גס ואלים. באשר לעבירות נגד שוטרים, ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר בהתנהגות בוטה וגסה של הנאשם שהופנתה כלפי אנשי החוק.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה לכל עבירה: בעבירת הסמים מתחם הענישה, נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים. בעבירת התקיפה, מתחם הענישה, נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר, וכך גם בעבירה של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ב"כ המאשימה התייחסה להמלצת שירות המבחן לעניין העונש, וציינה כי סבורה שההמלצה לצו של"צ אינה מתאימה בעניין זה וסבורה כי צירוף של שלושה כתבי אישום מחייב ענישה מוחשית וממשית אשר תרתיע את הנאשם. לבסוף, עתרה להשית על הנאשם עונש מוחשי בדמות מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים של מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

4. **ב"כ הנאשם** הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירות. בעבירת הסמים טען כי מדובר בסמים מסוג קנביס בכמות קטנה לצריכה עצמית, בנוגע לעבירת התקיפה טען כי מדובר בתיק עוון אשר דרך כלל מטופל ביחידת הסדר מותנה. באשר לעבירת הפרעה לשוטר טען כי הנאשם הגיב מתוך לחץ, הסכים לבצע בדיקת שכרות אך סירב להתלוות לתחנת המשטרה בשל כניסת השבת.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי, שהודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. ב"כ הנאשם התייחס לחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות בשנת 2019, 2020, בו לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים והוא חזר לנהל אורח חיים נורמטיבי, חי בזוגיות, מגדל ילדה ומצפה להולדת תינוק נוסף.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבות חיו הקשות של הנאשם, כפי המפורט בתסקירים, ציין כי הנאשם פנה באופן פרטי לטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות חיים הובילו הנאשם לצרוך סמים מגיל 14 עד לגיל 19, אך כיום לא משתמש והפנה אל 3- בדיקות שנערכו לנאשם על ידי שירות המבחן המעידות כי לא נמצאו שרידי סם.

ב"כ הנאשם הסביר כי הפסקת ההליך הטיפולי נבעה בשל פריצת דיסק ממנה סבל הנאשם אך דיווח כי החל מיום 19.12.23 שולב לקבוצה טיפולית והגיע ל 3 מתוך 5 מפגשים.

לעניין אי הרשעה, התייחס ב"כ הנאשם למושג "בגירים צעירים" של בית המשפט העליון והפנה לפסיקה. טען כי בעניינו של הנאשם הרשעה תהווה פגיעה קונקרטי של סגירת דלתות של מקומות עבודה פוטנציאליים ועל כן מבקש מבית המשפט להימנע מהרשעה.

לחלופין, ב"כ הנאשם טוען כי מתחם הענישה של כל העבירות מתחיל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות. ומתייחס לכך שהטלת עבודות שירות על הנאשם

תהווה נזק כלכלי בלתי הפיך עבורו ועבור משפחתו ולכן עותר להטלת עונש של של"צ בהיקף של 300 שעות.

הנאשם בדבריו האחרונים לעונש:

הביע חרטה וציין כי כיום נמצא במקום אחר לגמרי.

דיון והכרעה

סוגיית ביטול הרשעה

5. כלל יסוד הוא שנאשם שהוכח שביצע עבירה יש להרשיעו, רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן לשקול סיום ההליך ללא הרשעה.

עמד על כך בית המשפט העליון ברע"פ 04/11476 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (פורסם בנבו 14.04.10):

"בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם גובר בבירור האינטרס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין העניין שיש לציבור באכיפת הדין, לבין עוצמת הפגיעה העלולה להיגרם לנאשם מהרשעתו וענישתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכלי הנדיר הנתון בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם".

ברע"פ 96/2083 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337, קבע בית המשפט שני גורמים מצטברים בהתקיימם ניתן להימנע מהרשעה (להלן: "הלכת כתב"):

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים...".

עוד נקבע כי על מנת שיחול החריג של אי הרשעה, חובה על הנאשם להוכיח שההרשעה תסב נזק חמור לשיקומו ותפגע פגיעה קונקרטיה בתעסוקתו.

בעניין זה יפים הדברים שנקבעו בעניין זה ברע"פ 14/3589 לוזון נ' מדינת ישראל:

" על העותר לאי הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכווי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה... החובה להצביע על נזק קונקרטי, עולה בקנה אחד על אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם".

מן הכלל אל הפרט:

6. במקרה שבפני מדובר בנאשם שביצע שלוש עבירות בשלושה מועדים שונים. על אף שחומרת כל עבירה בנפרד היא לא ברף הגבוה יש לתת משקל לעובדה כי לא מדובר באירוע בודד. **מבחינת הפסיקה כוללים התייחסות לנסיבות חומרת העבירה, לשיקום הנאשם ולפגיעה קונקרטיה בשל הרשעתו.**

כאמור, מדובר בתנאים מצטברים, במקרה שבפני לא מצאתי כי הם מתקיימים, מלבד העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם לא שיתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן והמלצתו לא כללה את אי הרשעתו. לאלו מתווסף העדר הוכחה קונקרטית לפגיעה בנאשם בשל הרשעתו. טיעוני ב"כ הנאשם לא הצביעו על פגיעה במקום עבודתו של הנאשם ובוודאי לא באופן המצדיק חריגה מן הכלל-הרשעה בפלילים.

7. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעניין אי הרשעה, לפיה קיבלו בתי המשפט את אי הרשעה, כאן אעמוד על ההבחנות בין המקרים הללו לתיק זה:

בע"פ 13/4466 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל: בית משפט קיבל את הערעור וביטל את הרשעת הנאשם. מדובר בנאשם צעיר שהורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לאחר מעשה לעבירת פשע, כאן תסקיר שירות המבחן המליץ על אי הרשעתו, וישנה התייחסות מיוחדת למצבו הנפשי של הנאשם מחוות דעת פסיכולוגית עולה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות תלותית, המתאפיינת בקושי להתנגש לאנשים שהוא תופס כחזקים ממנו.

עפ"ג 14167-10-15 אלמנאו נ' מדינת ישראל ו עפ"ג 47549-10-15 דרבאי נ' מדינת ישראל: בית המשפט קיבל את הערעור וביטל את הרשעת הנאשמים שהורשעו על פי הודאתם בעבירה של התפרצות למגורים וגניבה. ביחס לשני הנאשמים המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתם. כאן, מדובר באירוע בודד של שני הנאשמים ללא עבר פלילי.

ת"פ 537-03-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' דואי : בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשמת תוך התייחסות לגילה הצעיר, נסיבות חייה ולדרך הארוכה והמשמעותית שעברה עם שירות המבחן בהליך הטיפול במסגרת ניהול התיק.

8. על כן, מהטעמים שפורטו לעיל, אני קובעת כי המקרה שלפניי אינו המקרה המתאים לביטול הרשעת הנאשם. עם זאת אתחשב בנסיבותיו האישיות בשלב גזירת העונש.

מתחם העונש ההולם

9. עיקרון הלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירות.

10. הנאשם הורשע בביצוע שלוש עבירות שבוצעו במועדים שונים, ופורטו בשלושה כתבי אישום. **בבחינת הפגיעה בערכים המוגנים**, בתיק הסמים פגע הנאשם בערכים חברתיים שנועדו להגן על שלום הציבור ובריאותו. בעבירת התקיפה, פגע הנאשם בערכים של הגנה על שלום הציבור, תחושת הביטחון וזכותו של אדם לאוטונומיה על גופו. בעבירה של הפרעה לשוטר, הנאשם פגע בערך של שמירה על הסדר הציבורי וכיבוד אנשי החוק.

11. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן של כל עבירה, מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף הנמוך** וזאת בשים לב למהות העבירה ואופייה, ולנזק שנגרם כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם. עבירת הסמים מדובר בשימוש לצריכה עצמית בכמות קטנה ובסם מסוג קנבוס. בעבירת התקיפה, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, הרי אופי התקיפה ותוצאותיה מצויים **ברף הנמוך**. בהתייחס לעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו מעשיו של הנאשם פגעו ביכולת של השוטרים המשמשים כנציגי החוק למלא את תפקידם ופגע בעבודתם התקינה.

12. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), נתתי דעתי להתנהלותו של הנאשם בכל שלושת האירועים. בעבירת התקיפה נתתי דעתי לעובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו באופן ספונטני על רקע ויכוח בין הנאשם למתלונן ונעדרו תכנון מוקדם. מעשיו של הנאשם לא גרמו למתלונן לחבלות ולא נגרם נזק שניתן לאמוד את שיעורו על אף חומרת העבירה כשלעצמה. בעבירת השימוש בסמים הבאתי בחשבון את העובדה כי מדובר בכמות קטנה מסוג סם קנביס שנועד לצריכה עצמית. בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התייחסתי לעולה מכתב האישום כי הנאשם תחילה סירב להזדהות, לאחר מכן נענה לבקשת השוטר, הסכים לבצע בדיקת אלכוהול אך סירב להתלוות לתחנה לצורך הבדיקה בשל השבת ולכן נעצר. נתתי דעתי לעובדה כי לפני קרות האירוע הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים.

מדיניות הענישה

13. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות מלמד, כטענת הצדדים, שהמתחם בגין כל אחת מן העבירות מתחיל ממאסר על תנאי ועד לתקופת מאסר קצרה.

בעבירת התקיפה:

ת"פ (תל-אביב) 43449-08-17 **מדינת ישראל נ' יצחק** (17.7.19) - עולה מעובדות כתב האישום, שהנאשם תקף את המתלונן, ללא כל התגרות בכך שדחף אותו באמצעות כתפו בעוצמה. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות**. בית המשפט גזר על הנאשם עונש הכולל מע"ת בן 3 חודשיים למשך שנתיים לצד התחייבות כספית בסך 1,000 ₪.

עבירת החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית:

עמוד 6

רע"פ 4214/22 **יצחק נ' מדינת ישראל**, נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהחזיק כ-150 גרם קנבוס. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושתו מאסרים מותנים, צו מבחן, של"צ, פסילה על תנאי, התחייבות וקנס. הערעור שהוגש נדחה.

ת"פ (שלום ק"ג) 45623-11-20 **מדינת ישראל נ' עזרא טקלה**, הנאשם הודה והורשע ב-2 עבירות החזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בביתו 38.19 גרם קנאבוס לצריכה עצמית ובהזדמנות אחרת החזיק 0.0328 גרם קוקאין לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית**. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, מע"ת, קנס בסך 1,500 ₪, התחייבות בסך 1,500 ₪ ופסילה על תנאי.

בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו:

למדיניות הענישה הנוהגת, ניתנה התייחסות בת"פ (ק"ג) 13053-08-19 **מדינת ישראל נ' שחר דורון**: שם נקבע, כי מתחם העונש לעבירה נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד כשנה מאסר, בכפוף לנסיבות המקרה וחומרן.

ובת"פ 64874-10-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.07.22) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת סתם בן זוג ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. במועד המתואר בכתב האישום המתוקן, היו הנאשם והמתלוננת נשואים והתגוררו יחד באשדוד. במועד המפורט בכתב האישום התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת כשהיא סירבה לתת לנאשם את המפתח לדירה. הנאשם בתגובה, ניסה לקחת ממנה את המפתח בכוח עד אשר נפלה לרצפה. המתלוננת נמלטה מהדירה. בהמשך בניסיון לאתר את הנאשם שוחח שוטר עם הנאשם והוא ניתק השיחה. לאחר מכן, איתרו שוטרים את הנאשם, כשהגיעו לבית אחותו טרק הנאשם את הדלת בפני השוטרים וניסה למנוע מהשוטרים לשים עליו אזיקים. **בית המשפט קבע מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית**. בית המשפט הורה על ביטול הרשעתו של הנאשם והטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות והתחייבות כספית על סך 5,000 ₪.

וראה גם קביעתו של בית המשפט בעפ"ג (תל-אביב) 4487-08-20 **הידרו נ' מדינת ישראל ואח'** (24.1.21), לעניין מתחם העבירה הנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

14. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') לרבות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם **לכל עבירה בנפרד** נע בין מאסר על תנאי ועד לתקופת מאסר קצרה, יחד עם מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים.

בהינתן כי קיימות מספר עבירות, שהרי בהצטברותן יחד לא יכולה הענישה להתחיל ממאסר על תנאי ולכן תתחיל הענישה מצו של"צ, יחד עם עונשים נלווים.

כפי שצוין, נסיבות ביצוע העבירות שביצע הנאשם מצויות ברף התחתון.

15. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא ובהעדר שילובו בהליך טיפולי כפי המופרט בתסקיר.

העונש ההולם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין.

20. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה, הביע חרטה, קיבל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי.

21. עוד הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות, כ-3 שנים בהן לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

21. נתתי דעתי בנוסף לנסיבות האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות ולעובדת היותו "בגיר - צעיר" שבפעל מבלי להבין את מלוא משמעות מעשיו כפי שצוין בתסקיר.

23. בין היתר נתתי משקל לדבריו של הנאשם בנוגע לתהליך המשמעותי שעבר, במסגרתו הפסיק להשתמש בסמים (כפי שגם ניתן ללמוד מבדיקות השתן הנקיות שנתן במסגרת מפגשיו בשירות מבחן) לעובדה כי הקים משפחה ושואף לחיות חיים נורמטיביים, אך מנגד כי הניסיון לשלב הנאשם בקבוצה טיפולית לא צלח.

24. מנגד, שקלתי את הצורך להגן על הציבור מפני עבירות אלו וגן את הצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים.

25. במכלול העבירות ובהצטברותן ובהתייחס לנסיבות האישיות שהובאו בעניין הנאשם, תעמוד הענישה במקרה זה בשליש העליון של תחתית המתחם. משכך לא ניתן יהיה להסתפק בענישה הכוללת מאסר מותנה בלבד מחד ומאיך אין מקום כבקשת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר הגם שירוצה בעבודות שירות. מאלו שוכנעתי כי במקרה שבפני יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ.

סוף דבר

23. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ניתן בזאת צו המורה לנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף 200 שעות.

שירות המבחן יגיש תכנית לביצוע השעות בתוך 30 יום מהיום לאישור בית המשפט.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.

ב. מאסר על תנאי למשך 2 חודשים; הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע בפסק דין זה.

ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בתוך 120 יום מהיום.

ז. פסילה על תנאי מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים ולמשך שלוש שנים באם יעבור הנאשם עבירה על פקודת הסמים.

ח. הנאשם יצהיר בפניי על התחייבות בסך 2000 ₪ למשך שנתיים לבל יעבור על עבירות שבהן הורשע.

מוצגים יוחזרו לבעלים, ובהעדרם - יחולטו או יושמדו לפי החלטת קצין ממונה.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ד, 09 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.